

Ruusun punaisen hän toi
Ojentaessaan sen sanoi:
"Katso kukkaa loistavaa
Kuin kauniiksi se kasvoikaan."

"Omistani poimin sen
Näähän pitänyt oon siit' huolen
Ja jos sut omakseni saan
Lupaam myös sut saan loistamaan."

"Huulillesi ruusunpunan saanhan nostattaa?
Piikkejäsi helliä, kunnes ne enää kutittaa
Rakaudella ruokkia, iltaisin sulle puhella
Ja jonain aamuna
Jonain aamuna, puhkeat kukkaan."

Ihmetteli siin' toinen:
"Miks haluut tehdä kaiken sen?
Miks omaa aikaa hukkaisit?
Ruususta musta rukkaisit?"

Vastasi hän siihen sanoin:
"Siks tän ruusun mukaani toin
Ei se vaan itseään iloiseks' tee
Molemmat meistä nyt hymyilee."

"Jos huulillesi ruusunpunan saan mä nostattaa?
Ja piikkejäsi helliä, kunnes ne enää kutittaa
Jos rakkautta hehkut ja loistollas' valaiset myös mut
Miten aikani ois
Miten aikani ois mennyt hukkaan?"

Ei antautunut toinen viel'
Epäily oli onnen tiel'
"Entä jos en kukkan puhkea?
En olekaan niin rohkea?"

Vastaus oli valmiina:
"Jo pidän sua kauniina
Tärkeintä kanssas' kasvu on
Tai jokainen ois kukaton."

"Ja huulillesi ruusunpunan tahdon nostattaa
Ja piikkejäsi helliä, kunnes ne enää kutittaa
Rakaudella ruokkia, iltaisin sulle puhella
Ja jonain aamuna
Jonain aamuna, puhkeat kukkaan."